

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 2.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál.

FŐSZERKESZTŐ:
Dr. HOLLÓ ANDOR

Előfizetési ár:
Egész évre 12 korona. félévre 6 korona. Negyed évre 3 korona. Egyes szám ára 12 fillér.
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk

Legyünk erősek!

A nyugalmas béke deris napjaiban ugyan hányan gondoltunk arra, hogy jöhetnek idők, amikor a végsőkig próbára lesz téve a magyarság türelme? Ugyan hányan voltunk, akik végig gondoltuk a következtetések hosszú sorát, ha arról esett szó, hogy ennek a nemzetnek minden ízében törhetetlenül egybeforvra kell lennie? Hányan lehattunk vajjon, akik úgy értették ezt, hogy a magyar együttérzés őstalajából ki kell gyomlálni minden dudvát, amely terjengő gyökereivel a fejlődésünkhöz leginkább szükséges életnedveket szívja fel?

Mindegy, hogy hányan voltunk. Ma nem lehet számvetést csinálni, de így is világosan áll előttünk, hogy végeredményében törhetetlen egységben áll a magyarság és olyan erősen, mint még ezer év óta soha. Együtt van mindenki és egybefogódva minden. Mindeneket pedig az ősi, államfenntartó nemzeti érzés tüze hevíti át.

Az izzó honszerelem ma nem szóvirág, de olyan valóság, mint a csirát hajtó tavaszi napsugár, vagy a gyümölcsérlelő nyári verőfény. Izzóság hevült ma minden magyar lélek és ez teszi, hogy az ádáz ellenség tengeráradata úgy semmisül meg rajta, mint a forró vaslemeze fröccsenő vízcepp, amikor robbanva bomlik atomjaira.

Ki fél itten, aki magyar? Kinek állott be hideg remegés a tagjaiba? Es ha százannyi erővel jönne a cár sáskahada, akadhata magyar szív, amely megdermedne a rémülettől?

Egy ezredév világrengető viharai között megállt és megélt a magyarság. Ezt nem törülhetni ki a magyar emlékezetből.

A sors szeszélyes és vannak keserű poharak, amelyeket ki kell üríteni. De bátor szívvél és bizó lélekkel isszuk meg az üröm-cseppeket.

Ez a mi áldozatunk, amelyet az ezeréves Magyarországrért hozunk. Es ez az áldozati ital is vérré változik. Eleven lüktető vérré, mely élénken buzog az erek csatornáiban és megacélozza az izmokat, megaranyozza a kedélyt.

Erőt merítsünk a megpróbáltatásokból! Es lelkesedést falkassunk az erősekből! A gyengék nem e kor számára valók és bizony el fognak ők pusztulni mint a tollatlan madárfiók a viharban. Az erősek a jelen és övék a jövő is. Erős pedig mindenki lehet, aki akar. Es aki magyar: — az akar.

Használjunk

hadisegély

póstabélyeget.

Néhány szó közönségünkhöz

(G.) Mélyen benne vagyunk a világháboru forgatagában. Eitét a reményes, hogy vitéz hadseregünk győztesen és diadalmasan kerül ki belőle; hogy a fardalmak, itt-ott nélkülözések és szenvedések nem vezetnek majd kárba, hanem dicsőség és megújhdás forrásai lesznek; hogy a szenvedésekből fakad majd a honra údv, mint ahogy a borura derü szokott következni.

Am nemcsak a harcoló katonát éri és sújtja a hősiessen elviselt szenvedés. Kijut ebből sok polgári egyének s ezek közt leginkább a hadi fogságba került s ott sanylóddó ártatlan állampolgároknak is. Ezek hazájuktól távol, ellenséges örzületi, sokszor durva tömegek rossz bánásmódja mellett, hazájuk sorsáról mit sem tudva vagy arról éppen valótlan, elremitő dolgokat halive, kétségbeesett aggodás közt pergetik le nagy lelki kínok és gyötrelmek között vigasztalan napjaikat. Szomorú sorsuk méltán szánalmat kelthet minden érző szívben.

Nekünk, zemlenieknek is van hadifogságban egy szeretett és széles körben nagyrabecsült olyan polgártársunk, (a laphoz is benső kötelékek fűtékek), akinek városunk és

megyénk közéletében hosszú ideig igen jelentékeny szerep volt s akit mindenkor őszintén tudott becsülni barát és ellenfél egyaránt.

Nem is kell talán szaporitgatom a szót, ugys tudja mindenki, hogy kire gondolok, B u z a Barnára aki a háboru kitörése óta a hadifogoly keserű kenyerét eszi valahol francia földön. A hazáért szenved most ő is. Azért az egyetlen büneért vezekel, hogy — magyarnak született.

A kereszténység legnagyobb ünnepe következik el e hó folyamán. A szeretet e nagy ünnepe — ahogy nevezik — százszorta jobban érezne szenvedéseit és százszorta jobban keserűbb volna rá nézve a rabság, ha végképen elhagyottának kellene magát éreznie, ha a távol szeretet hazából az együttérzésben rejő meleg szeretetnek egy sugara el nem hatna hozzá.

Nem gondolunk ezuttal politikára. Elmosta ezt egyelőre a könnny — és vérözön. Ki keresné most azt, ami bennünket elválaszt, amikor crezzük, hogy össze kell tartanunk, egybe kell forradnunk mindannyiunknak, ha elakarunk jutni a várva várt cshoz: a végső dadához. Ma csak emberek vagyunk és magyarok. Ami éket verne közünk, az mind ki van küszöbölve gondolkodásunkból. Ezért nem a Buza Barna párhiveihez, a függetlenségi és 48-as párt tagjaihoz fordulunk tehát, hanem kivétel nélkül minden tisztelőjéhez, akik — úgy tudjuk — e városban és megyében nagyon sokan vagyunk.

Polgártársak! Edesítsük meg fogsága keserű kenyerét avval, hogy figyelmességet tanusítunk iránta valami alkalmas megemlékezéssel! Hogy mi lenne a kivitel módozata, azt a szerető szívek majd mihamar megtalálják. Csak az anyagi eszközöket bocsássuk rendelkezésre. Örvendeztessünk meg egy idegenben sanylóddó, hazája sorsáért kétségbeesett jó magyar hazafit. Hadd lássa és hadd érezze meg e tényből, hogy élt még a magyar és hogy virul keblében a szeretet és hála érzelme.

Küldjünk a messze idegen reménytelen sötétségébe a draga hazaföldjéről a szeretet szárnyain egy világító sugárt!

A helyzet a Szepességen.

A kassa—oderbergi vasutvonalat okvetlen megvédik.

A Szepesi lapok szerkesztője előtt dr. Nédgrády Lajos, Szepesvármegye alispánja a következő minket is érdeklő nyilatkozatot tette a szepességi helyzetről:

„Elvi szempontból az a meggyőződéssem, hogy a harctérről távolabb fekvő nyit városokból, minők a szepesi városok és községek is, az ellenségtől való megfutamodás nem indokolt, mert az eddigi tapasztalatok és a hivatalos jelentések azt igazolják, hogy ugy Ungban, miot Mármarosban, nemkülönb. ben most legutóbb Zemplében, csakis azok vagyona esett az ellenség és főként a oszcselék rombolásának és rablójajlamának áldozatul, akik elmenekültek és gazdátlanul hagyták mindenüket. — Helytelen tehát, ha a nyit városokból a lakosság menekül.

Az eddigi tapasztalatok igazolják, hogy a legutóbbi napokban észlelhető pánik előidézői azok a nervozus emberek voltak, akik minden, még a legképtelenebb híreknek is jobban hitték, mint a hatóságok őszinte és objektív nyilatkozatának és maguk is továbbterjesztői voltak a az ily híreknek. Az ily egyőneknek az eltávozása legalább biztosítja az ittmaradotknak a nyugalmat. Tény, hogy a szituáció Sárosvármegye területén az utolsó napon komolyabb lett, amennyiben a Dukla-szoroson át nagyobb számú ellenséges csapatok hetoltak be, melyek Bártfa és Muszina környékét is ellepték, de biztos tudomásom van arról, hogy az ellenséges csapatokkal szemben nagyszámu katonaságunk koncentráltott, mely Sárosvármegye főispánjának közlése szerint alapos reményt nyujt arra nézve, hogy az ellenség továbbnyomulásának gát vettesseék.

Szepesvármegyében ninosen semmi ok aggodalomra. Naponként érkező jelentések nyomán kijelenthetem, hogy sem Ó ubló, sem Szepesófalú környékén ninosen ellenséges

POLENAI GYÓGYVIZ!

Természetes égvényes savanyuviz-forrás. Különleges szer gyomorhaj és köszvény ellen. Kitűnő ízű, igen üdítő ásványviz. Tejjel vegyítve a legjobb nyálkaoldó szer. Borral vegyítve a legjobb fröccs.

K A P H A T Ó M I N D E N Ű T T.

Lapunk mai száma 2 oldal.

támadás és az ott levő határvédelmi csapatok teljes biztonságát nyújtának.

Neusandectól az ellenséges csapatokat visszaszorították. Ólubló északi részén összpontosított haderőink biztosítják azt, hogy ott az ellenség ne jöhessen, ha azt meg is kísérelné.

Megnyugtatóan még azt is kijelenthetem, hogy *hadvesztésünk a kassa-oderbergi vasutvonalat okvetlenül megvédi*, már csak azért is, hogy a szövetséges Németországgal az összeköttetés meg ne szakadjon és hogy általában *a forgalom Felsőmagyarországon meg ne akadjon*. Együttal kijelenthetem azt is, hogy aminő objektivitással informáltam közönségünket a helyzetről eddig, épp oly őszinteséggel tenném azt meg akkor is, ha a veszély bekövetkezne.

Adakozzunk

az ujságírók hadikórházának.

A sajtó munkásai által létesített és fenntartott „Sajtó Otthon hadikórházában” kezelt sebesültek is vágyakozva gondolnak pesti betegosztály mellől a hazai disznótorokra.

Lelkes vidéki családok, nemes lelki honleányok hozzátok fordulunk kérésünkkel. Ez évben ne a szomszédba küldjétek a kóstólót kolbászból, hurkából, szalonnából, tepertőből s más jófélékből, hanem a Sajtó Otthon hadikórházának, Budapest VII, Dohány-utca 76. szám alá. Ha kamaránk megtelik a ti jószágotokból úgy a mi sebesültjeinken kívül ellátjuk a többi kórházak sebesültjeit is.

Köszönettel elfogadunk öt kilós tojás-szállítmányokat is és vadat bármilyen nagy számban és sulyban.

Az Isten áldja meg a ti jó szíveteket s vezérelje diadala a ti jóvóltotokból megerősödött vitéz katonáinkat.

A Sajtó Otthon hadikórház igazgatósága.

Színház — harcizajban.

Sok nehézség után s nem valami biztató auspiciumok között vasárnap mégis csak megnyitá a színház s jó szerencse-összlagában bizva megkezdte előadásait egy derék kis csapat, amely erős akarral iparkodik megküzdeni a rendkívüli helyzet nehézségeivel. Az első előadásokon bizony a rendes színházi közönségből keveset láttunk, de azért a színház meglehetősen megtelt, amit leginkább az átvonuló katonaság okozta idegen forgalomnak lehet tulajdonítani. Remélhetőleg azonban a viszonyok jobbrafordulásával az igazi törzsközönség is megjelenik a színházban.

Az első előadásokon egyébként Verő Janka, a társulat drámai hősnője mondta el igen szépen Herceg Ferenc prologusát, majd a Timár Lipót adták elő. Ebben is az új drámai színésznő, Verő Janka alakítása volt a legsikerültebb. Ugy látszik, hogy ez a tag határozottan nyeresége a társulatnak. Tetszett még a tavalyról már kedvelt Réthelyi alakítása is, — míg a többi új tagokról egyelőre nem sok jót mondhatunk, bár valószínű, hogy a további előadások folyamán még nem egytől fogunk látni szebb produkciókat is.

Hétfőn a „Kis király”-ban az operetteszemélyzet mutatkozott be. Ebben is a tavalyról ismert Kürti Böske és Réthelyi domináltak s jó erőket ismertünk meg Bródi Irénben és Berényiben.

Prémium a katonáknak!

A téli háború borzalmai ellen katonáinknak nagy mennyiségű prémre van szükségük. A kinek van, küldje e címre:

Hadsegélyző hivatal,
Budapest, Váci-utca 38.

Menyasszonyi kelengye
bevásárlásnál ajánljuk
Szegő Sándor

áruházának nagy fehérnemű osztályát. Elsőrangú áruk, olcsó árak.

Az oroszok, — a már tegnap jelentett rendkívül nagy és véres veszteségeiken felül, — eddig mintegy 5000 foglyot és 16 ágyut vesztek az ágyukhoz tartozó összes löszerkocsikkal együtt. Dél-Lengyelországban említésre méltó esemény nem történt.

Fényes győzelem Galiciában.

Itt is több mint 5000 foglyot ejtettünk.

Budapest, dec. 9.

Az osztrák-magyar vezérkar közli:

Nyugat-Galiciában a harcok hevesége fokozódott. Immár nyugat felől is támadó csapataink az ellenséget Velicánál elfoglalt állásából is kiűzték. Támadásunk még tart. Foglyaink száma még át nem tekintetű; de eddigelé már több mint 5000 foglyot, közöttük 26 tisztet szállítottunk el.

Lengyelországban a Pietrokovtól dél-nyugatra fekvő területen csapataink és a németek az ismételt orosz támadásokat mindenütt visszautasították.

A Kárpátokban jelentős esemény nem fordult elő.

Vilmos császár gyöngéledik.

Berlin, dec. 8.

A Wolff ügynökség jelenti:

A császár kénytelen volt a frontra való elutazását néhány nappal elhalasztani, mert lázas légcsőhurutja van. Mindazáltal tegnap és ma is meghallgatta a vezérkari főnök jelentését.

SZERBIA ELFOGLALÁSA. BELGRÁDTÓL DÉLRE ELŐREHALADTUNK.

Budapest, dec. 8.

Déli hadseregünk főhadiszállásáról hivatalosan jelentik:

Csapataink új csoportosulása programszerűen megy végbe. Az ellenségnek egyes kísérleteit, melyekkel ezt zavarni akarta, visszautasítottuk, miközben a szerbek érzékeny veszteségeket szenvedtek.

Belgrádtól délre offenzívánk kedvezően halad előre. Itt 14 tisztet és 400 főnyi legénységet elfogtunk.

A francia harctér eseményei.

Lassan előbbre jutnak a németek.

Berlin, dec. 8.

A nagy főhadiszállás közli:

Flandriai arcvonalunkon a legutóbbi esőzések által megromlott talajviszonyok a csapatmozdulatok elé nagy nehézségeket gördítenek.

Arrastól északra tegnap néhány ponton némi előhaladást tettünk.

A lillei hadikórházunk tegnap leégett, valószínűleg gyújtogatás következtében.

A franciáknak az az állítása, hogy az argonnei erdőkben előbbrejutottak, nem felel meg a tényeknek. E területen francia támadás már hosszabb idő óta egyáltalán nem történt; mi ellenben állandóan lassan tért nyerünk.

Varennestől keletre tegnap elfoglaltunk egy francia támaszpontot, itt több tiszt s mintegy 150 főnyi legénység hadi fogságunkba jutott.

A franciáknak Nancytól északra levő hadállásaink ellen intézet támadásait tegnap visszavertük.

Mai távirataink.

A minisztereinkétség sajtóosztályának hivatalos közlései.

A lodzi győzelem után.

Üldözik a menekülő oroszokat.

Ujabb 5000 fogoly.

Berlin, dec. 8.

A német nagyvezérkar jelenti a keleti hadszínterről:

A kelet-proszországi határról jelentősebb hír nem érkezett.

Észak-Lengyelországban a német csapatok okvetlenül nyomában vannak a Lodztól keletre és délkeletre gyorsan visszavonuló ellenségnek.